

Î N C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Moraru Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bucur Veronica
împotriva lui Moraru Vasile cu privire la partajarea averii comune în devălmășie,
împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Moraru Vasile și menținută hotărârea din 26 iunie
2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 20 decembrie 2017, Bucur Veronica s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către Moraru Vasile, solicitând partajarea averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii a relatat că, a înregistrat căsătoria cu Moraru Vasile la 05
iunie 2015 și, în condițiile în care ultimul deținea în proprietate apartamentul nr. XX,
amplasat în mun. Chișinău, str. XX, împreună s-au instalat în respectiva locuință,
amenajându-l din surse comune.

La începutul lunii iunie 2016 relațiile acesteia cu Moraru Vasile s-au înrăutățit
brusc, ultimul a devenit agresiv și violent, iar la 28 iulie 2016 a fost alungată din
locuință, fără a-i fi permisă luarea lucrurilor personale.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 20 aprilie 2017, a fost desfăcută căsătoria
reclamantei cu Moraru Vasile.

Toate bunurile, pe care le-a dobândit în timpul căsătoriei împreună cu fostul
soț, au rămas la ultimul și anume, aragaz incorporabil „Hansa” în valoare de 5000
lei, microunda „Gorenje” în valoare de 3600 lei, pat „Confort” în valoare de 2800
lei, lustră cu telecomandă în valoare de 1600 lei, dulap cupeu incorporabil în valoare
de 18 000 lei, comod în valoare de 500 lei, două ferestre din termopan în valoare de
400 Euro, set de lenjerie de pat în valoare de 450 lei, plapumă din pene de lebădă în
valoare de 850 lei, cuvertură și două fețe de pernă în valoare de 350 lei, set de cratițe
în valoare de 2000 lei, frigider în valoare de 12 000 lei, două perne cu dimensiunile
50x70 în valoare de 300 lei, ventilator incorporabil în valoare de 400 lei și router

pentru internet în valoare de 200 lei, valoarea totală a acestor bunuri constituind 48 050 lei și 400 Euro.

La fel, pe parcursul căsătoriei a fost procurat automobilul de model „Mercedes C200”, fabricat în anul 1997 la prețul de 3800 Euro și, în acest sens a menționat că, pentru a nu-l supune partajării, la 13 iulie 2016 acest bun a fost înmatriculat de către Moraru Vasile pe numele mamei acestuia, Moraru Alexandra.

Până la căsătoria cu Moraru Vasile a locuit în cămin, acumulând bunuri de uz personal în valoare totală de 10 430 lei, pe care le-a adus în apartamentul fostului soț și pe care acesta actualmente refuză să le restituie.

La 27 iulie 2016, Moraru Vasile a intrat în biroul de serviciu al acesteia din sediul IP Hâncești și, în lipsa acordului ultimei, samavolnic i-a luat telefonul mobil de model Zenfone 5 Asus în valoare de 4699 lei.

În viziunea reclamantei ea este îndreptățită să solicite compensarea contravalorii acestui telefon mobil și obligarea lui Moraru Vasile la repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu aceste acțiuni samavolnice, în echivalent bănesc în mărime de 10 000 lei.

În speță, Bucur Veronica a solicitat instanței de judecată partajarea averii comune în devălmășie, ce îi aparține împreună cu Moraru Vasile, constituită din mobilă și tehnică în valoare totală de 48 050 lei, automobil de model „Mercedes C200”, anul fabricării 1997, caroseria XXXXX, motorul nr. XXXXX în valoare de 3800 Euro și două ferestre termopan în valoare de 400 Euro și, astfel, atribuirea reclamantei a 1/2 cotă-parte din contravaloarea acestor bunuri și anume a sumei 24025 lei și 2100 Euro, iar lui Moraru Vasile atribuirea în natură aceste bunuri, concomitent cu încasarea din contul ultimului a contravalorii bunurilor personale ale sale în mărime de 10430 lei, a contravalorii telefonului mobil Zenfone 5 Asus în valoare de 4699 lei și a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 26 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată depusă de către Bucur Veronica împotriva lui Moraru Vasile cu privire la partajarea averii comune în devălmășie a fost admisă parțial.

A fost partajată averea comună în devălmășie dobândită în perioada căsătoriei dintre Bucur Veronica și Moraru Vasile, în valoare totală de 3 800 de Euro și 29 900 de lei, reieșind din egalitatea cotelor părți, ceea ce în valoare bănească constituie câte 1900 Euro și 14950 lei.

A fost atribuit în natură lui Moraru Vasile următoarele bunuri: automobilul de model „Mercedes C200”, fabricat în anul 1997, caroseria XXXXX, motorul nr. XXXXX; aragaz incorporabil „Hansa”; microunda „Gorenje”; pat „Confort”; comodă; dulap.

A fost dispusă încasarea de la Moraru Vasile în beneficiul Veronicăi Bucur, sulta în mărime de 14 950 lei și 1900 Euro, convertiți în valută națională la data executării hotărârii.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de către Bucur Veronica către Moraru Vasile a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost încasată din contul lui Moraru Vasile, în beneficiul Veronicăi Bucur, suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență și suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat.

A fost încasat din contul lui Moraru Vasile la bugetul de stat taxa de stat în

mărime de 243,86 lei.

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Moraru Vasile și menținută hotărârea din 26 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale referitor la automobilul de model „Mercedes C200” că, potrivit adeverinței eliberată de ÎS „CRIS „Registru” la 29 septembrie 2016 cu nr.0024275, automobilul a fost înmatriculat pe numele lui Moraru Vasile la 06 februarie 2016 ceea ce denotă că, acest bun a fost dobândit în timpul căsătoriei și urmează a fi supus partajării. La fel, și bunurile: aragaz incorporabil „Hansa”; microunda „Gorenje”; pat „Confort”; comodă; dulap, în valoare totală de 29900 lei, potrivit declarațiilor ambilor părți, au fost procurate în timpul căsătoriei, fiind supus regimului de proprietate comună în devălmășie.

Într-o altă ordine de idei instanțele au stabilit că, frigiderul în valoare de 12 000 lei, telefoanele mobile Asus Zenfone 4 și Zenfone 5, ferestrele, pretinse a fi obiect al partajării, nu constituie bunuri în proprietatea comună în devălmășie, or potrivit documentelor confirmative anexate la materialele cauzei se desprinde cert că, aceste bunuri au fost procurate de către Moraru Vasile anterior căsătoriei cu Bucur Veronica și astfel aparțin cu drept de proprietate anume acestuia.

Cu privire la unele bunuri instanțele nu s-au expus în legătură cu faptul renunțării pârâtului la acestea în folosul reclamantei, iar ultima nu s-a opus acestei concluzii.

La 05 februarie 2021, Moraru Vasile a declarat recurs împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei s-a expus asupra drepturilor persoanelor care nu au fost antrenate în proces, și anume asupra drepturilor cumpărătorului de bună-credință a automobilului supus partajării.

La 19 aprilie 2021, Bucur Veronica, reprezentată de avocatul Dariev Boris, a depus o referință la recursul declarat de către Moraru Vasile, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 08 iulie 2020, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de către recurent. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel, la 05 februarie 2021, în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Moraru Vasile inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de

procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Moraru Vasile nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Moraru Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Moraru Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari